

CICINOVIČKE 8

interno glasilo Srednje šole Metlika, Partizanski trg 4

september 2012 – junij 2013

*Le človeku je dano meriti čas
in najti trenutke za večnost,
ki zaznamujejo nas.*

Knjiga modrosti

Letošnje šolsko leto je obletno – 10 let programa predšolske vzgoje v Metliki

Že deseto leto se v stavbi na Partizanskem trgu 4 izobražujejo in vzgajajo bodoče vzgojiteljice in vzgojitelji predšolskih otrok. Lep in odgovoren poklic tako za žensko kot moškega. Pot do tega poklica ni enostavna, če pa se zavzameš, lahko na koncu občuduješ svoje podvige. V bolj in manj utečenih dejavnostih programa se pokaže, da smo vsi zadovoljni in da lahko dosežemo dobre rezultate naših skupnih prizadevanj. Ob obletnicah je namreč prav, da ovrednotimo svojo prehojeno pot, tako da lažje naravnamo smernice za naprej in da obogatimo naš svet. V šoli se trudimo za kvaliteten pouk in dobro počutje ob raznovrstnih aktivnostih, ki naj bi vsem prinašale izkušnje za življenje. Saj se vendar učimo za življenje in ne le zaradi ocen. Vmes pa seveda po zmožnostih naše majhne modrosti iščemo in beležimo trenutke, ki nas vse skupaj zaznamujejo za večnost.

Beležimo, beležimo ...

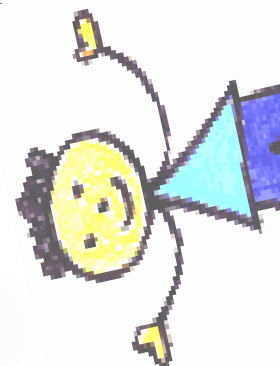
Marija Nemanič

SEPTEMBER 2012

Zgodilo se je

VZGOJITELJ IMA TALENT

1. ŠOLSKI DAN 2012/2013

Pozdravili smo novo skupinico mladih, ki je želela vstopiti v naš hram učenosti. To je

**NAŠ HRAM UČENOSTI IN MI GA SPOŠTUJEMO. KAR PA ČLOVEK
SPOŠTUJE, TO TUDI VARUJE, DA BI LE-TO OHRANILO SVOJE BISTVO.
VZGOJITELJ JE IZJEMEN POKLIC IN NOSI VELIKO ODGOVORNOST ZA TA
SVET, V KATEREM ŽIVIMO.**

Ni kaj, povsod v življenju nas preizkušajo; zdaj za eno, zdaj za drugo stvar. Mi smo danes pripravili 4 preizkuse. Ali imajo naši nadebudneži:

- PEVSKI POSLUH – PETJE PESMIC
- LITERARNI POSLUH –
PRIPOVEDOVANJE PRAVLJIC
- RITMIČNI POSLUH – PLES
- LIKOVNI POSLUH – RISANJE

**ZDAJ SE PRAVI
PREIZKUSI ŠELE
ZAČNEJO. ZGRABITE
ZA UČENJE.**

Naša šola

Majhno šolo mi imamo,
z njo se radi pobahamo,
in raj' z otroci se igramo.

Tu so sami dobri učitelji,
radi jih imamo, ker so sviti,
učijo nas postat' vzgojit' li.

Majhna šola sred' Metlike,
vzgojitelje uči olike
in tu med nami ni razlike.

Vsi ponosni smo na njo,
sem se radi vračamo,
mi smo vedno razigrani,
na metliško šolo prikovani.

Bralni maraton 2012/13

BRANJE PRAVLJIC ZA SPODBUDO K BRANJU

Po osnovnih šolah v razredih prve triade berejo pravljice dijaki in diakinje Srednje šole Metlika. Dvojica pripravi izbor odlomkov z zaključeno celoto vsebine in jasnim sporočilom, za boljšo pozornost otrok pa uporabijo določen pripomoček (slika, fotografija, lutka ...) Po prebrani pravljici vzpostavijo preprosto komunikacijo v smeri spodbude k branju.

Razporeditev dijakov

OŠ SUHOR – v četrtek, 20. 9. 2012

1 par

Nastja Brunskole
Lara Semenič
CESARJEVA NOVA OBLAČILA

OŠ PODZEMELJ – v ponedeljek, 17. 9. 2012

2 para

Kristina Opalički
Nastja Gorenjc
ZVEZDICA ZASPANKA

Maja Marinčič
Barbara Novak
**POD MEDVEDOVIM
DEŽNIKOM**

OŠ METLIKA

1. razred - v ponedeljek,

17. 9. 2012, ob 8.00

Jernej Strašek

Sabina Košmerl

MOJCA POKRAJCULJA

Marjanca Husič

Anita Vidmar

RDEČA KAPICA

2. razred- v ponedeljek,

17. 9. 2012, ob 8.00

Tamara Kokol

Metka Mlakar

GRIMM, JANKO IN METKA

Luka Kastrevc

Barbara Križman

JURE KVAK KVAK

1. razred, v četrtek, 20. 9.

2012, ob 8.00

Jerneja Fekonja

Katja Krnc

LJUDSKA, BABICA ZIMA

Monika Juršič

Nina Barborič

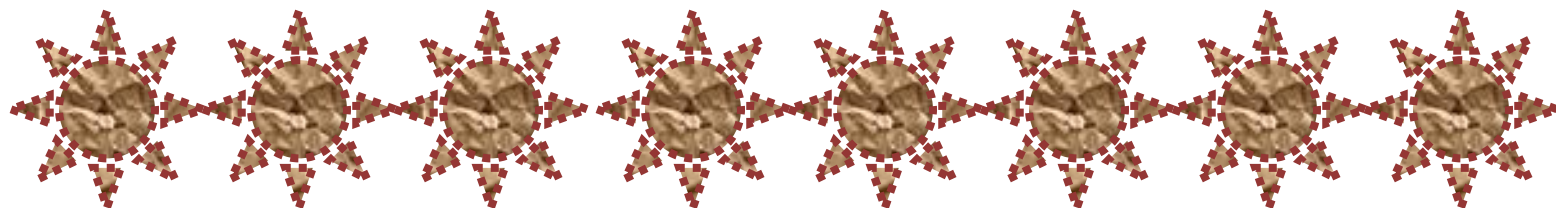
OSTRŽEK

Mentorica Marija Nemanič

TEČAJ
ROLANJA NA
PUNGARTU

31. EXTEMPORE MLADIH LIKOVNIKOV BELE KRAJINE 2012

RAZGLEDNICA SEMIČA

Zadnji petek v septembru smo se s slikarskim materialom podali na ulice belokranjskega Semiča. Bilo je deževno jutro in ni kazalo, da bi se razvilo v dan, v katerem bi slikarji lahko uživali. A nikoli se stvari ne odvijajo točno tako, kot bi predvideli. Likovni dan nam bo vseeno ostal v najlepšem spominu. Ostajamo brez besed, naj govorijo naši izdelki.

BESEDE DRUGAČNOSTI, BARVE STRPNOSTI

1. oktobra 2012 v športni dvorani OŠ Metlika Srednja
šola Metlika sodeluje v kulturnem programu, in sicer v
»Barvah strpnosti in besedah drugačnosti«.

Sodelujoče: Nastja Brunskole, Lara Semenič, Emina Alijagić in Martina Prus

»Barve strpnosti, besede drugačnosti«

1. BARVE STRPNOSTI

Bobni naznanijo himne držav

Otroci, vsak s svojo barvno čepico, čakajo v vrsti. Nastja predvaja himne, Lara sledi otroka, ki se napoti s svojo zastavico do zemljevida na odru. Otrok zastavo prilepi na svojo državo in se mirno postavi kot prvi v polkrog na oder. Nastja predvaja drugo himno, drugi otrok ponovi postopek in se postavi kot drugi v polkrog itd. do zadnjega otroka v vrsti (Lidija Slanc - Nemčija).

»Ti vsi otroci, mladi, so zdaj naši osnovnošolci, naše srednješolke. Vsi skupaj živimo v naši lepi Sloveniji! Zato ...«

Oglasi se slovenska himna.

Po himni se otroci primejo za roke, naredijo krog, predvajamo glasbo Mi pa hiško zidamo. Otroci se dvakrat zavrtijo v krogu, nato pa se ustavijo in se po istih taktih igrajo igrico menjavanja čepic.

2. BESEDE DRUGAČNOSTI

Otroci gredo z odra drug za drugim s spremljevalkami. Govorimo o »velikih besedah“ nacionalnih pesnikov, pisateljev ... umetnikov, ki so jih predstavljali otroci.

Pripravijo se starši nastopajočih otrok.

Starši pripovedujejo Grimmovo Rdečo kapico.

Podamo jim slikanico. Vsak pove svoj »odlomek« (pove namreč več stavkov hkrati) in po vsakem odstavku sledi prevod v slovenščino, dvignejo še slikanico - ilustracijo, da jo otroci lahko vidijo.

Po pravljici ostane na odru gospod Alijagić iz Bosne, ki piše svoje pesmi v bošnjaškem jeziku.

Sledijo folklorne in glasbene točke Romov in Žumberčanov, predstavitev nacionalnih jedi ob stojnicah.

Mentorica: Marija Nemanič

BREZ NUJE SE ŠE ČEVELJ NE OBUJE

Ljudje smo pogosto polni ambicij in želja, po katerih neprestano hrepenimo. Prav vsakdo izmed nas ima v sebi skrito vsaj eno veliko željo, za katero meni, da je zanj nedosegljiva. Ni res! Prav vse v našem življenju je dosegljivo, le potruditi se je treba ter uresničiti svoje sanje. Seveda pa velja, da se »brez nuje še čevlj ne obuje«.

V naših mislih se vsakodnevno poraja malo morje želja, od hrepenenja po drugačnem načinu življenja, pa vse do novih čevljev. Nekaj stvari si lahko hitro uresničimo, ker imamo za to veliko volje in se takoj namenimo do določenega cilja. Vsa druga sanjarjenja lahko le črtamo iz naših misli, vsaj dokler nismo sposobni

opravljati vsakodnevnih rutinskih del. Začetek za uresničitev naših sanj pa se skriva ravno tukaj, v malem nepomembnem vsakodnevnem delu, ki ga nadgrajujemo, vse dokler ne dosežemo želenega uspeha. Za uresničitev svojih sanj se moramo zelo potruditi in trdo delati zanje, saj se same od sebe zagotovo ne bodo izpolnile, verjetnost, da zadeneš na lotu, pa je tudi neverjetno majhna. Če si nekaj zares želimo, bomo to nekoč zagotovo dobili, le dovolj se moramo potruditi. Če pogledamo današnjo mladino, bi v šoli vsi radi blesteli in imeli dobre ocene, vendar vsi ne vlagajo dovolj truda v učenje in delo, zaradi neuspehov pa krivijo učitelje in nanje valijo vso krivdo. Doma se prepirajo s starši, v zameno za svojo upornost in vedenje pa pričakujejo, da jih bodo zasipavali s

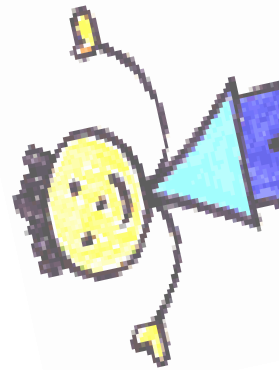
stvarmi, ki jih želijo, ker jih v današnjem svetu potrebujejo, da so lahko konkurenčni svojim vrstnikom. Neprestano iščejo izgovore za svoje neuspehe in 'zahrbtno' brskajo za novimi, nepoštenimi potmi do uresničitve svojih ciljev. S takim početjem ne bomo nikoli uresničili svojih sanj. Spoznati moramo, da sami upravljamo s svojim življenjem in se sami potruditi za svoj uspeh. Svoje življenje moramo usmeriti do uresničitve svojih ciljev. Spoznati moramo, da sami upravljamo s svojim življenjem in se sami potruditi za svoj uspeh. Svoje življenje moramo vzeti v svoje roke, zavedati se moramo, da nam nihče ne bo podaril razkošja, če si ga ne bomo izborili sami ali pa si ga celo zaslužili. Potrebno je pljuniti v roke in se potruditi za svoje življenje, kajti brez nuje še čevlj ne obuje.

Žan, Bogve, 3. b

PROSIM ...

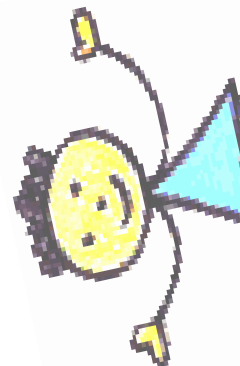

**Pravzaprav dajem iz svojega
izobilja.**

*Če zavestno namenim drobiž za
bližnjega, ki je v stiski, sem*

DOBER ČLOVEK.

*Ne zato, ker moram,
ampak ker hočem!*

PROJEKT

»ZA DOBRO ČLOVEŠTVA!«

POROČILO O SESTANKU DIJAŠKE SKUPNOSTI SREDNJE ŠOLE METLIKA

Sestanek dijaške skupnosti smo imeli 17. oktobra 2012, udeležilo se nas je 8 predstavnikov, in sicer predsedniki posameznega oddelka. Mentorica dijaške skupnosti je letos profesorica Marija Nemanič, ki nas je seznanila z delom v tekočem šolskem letu. V ospredje smo si postavili prednostno nalogo – skrb za dobre odnose. Sicer za to skrbimo že vsa leta, vendar je prav, da vsako leto svoj dober namen še izboljšamo. Vedno smo v prijateljskih odnosih z vsemi dijaki naše šole, najboljše pa se spoznamo na kulturnih dnevih, kamor se odpravljamo kot cela šola, odnose pa izboljšujemo tudi z različnimi druženji, in sicer v krožkih, prednovoletnih direndajih, v pomoči težje učečim, na športnih dnevih in podobno. Vse to ohranjamo. Vsako leto se s svojimi pravljimi predstavami radi odpravimo med vrtičkarje, tudi tako bomo letos razveseljevali malčke. Osnovna šola Metlika vabi prostovoljce, da bi pomagali težje učečim v prvi triadi, in sicer v podaljšanem bivanju. V tej dejavnosti se lahko lepo izpopolnimo za svoj poklic. Novost v tem šolskem letu pa je posebej ustanovljen bralni klub in medgeneracijska debata za ljudi v Domu starejših občanov Metlika. Vsak prvi torek v mesecu se bomo srečevali, prebrali odlomek in debatirali na določeno temo. Na sestanku smo se zmenili za prostovoljno zbiranje drobiža, in sicer vsak mesec po 1 evro na dijaka za dober namen. Profesorji bodo javno objavili za kakšen dober namen zbiramo, in sicer bomo pomagali našim šibkejšim ali pa celo kakšni pomoči potrebni družini v okolici. Če pogledamo širše po svetu in okoli sebe se prav vsak lahko odpove evru ali večjemu znesku iz svojega obilja v dober namen. Namesto čokoladice ali cigaret saj v enem dnevu meseca lahko razveselimo drugega in ohranjamo svoje telesno in duševno zdravje. Zbiramo tudi star papir. Posebej smo poudarili skrb za šolsko imovino, računalniška oprema v računalnici je precej uničena, zato je treba poiskati krivce, kajti škoda je ogromna in jo je treba pokriti. Prav tako se moramo vsi naučiti varčevati, tudi s stranišnim papirjem, v nasprotnem primeru bomo ostali brez njega. Mentorica nam je ponudila tudi izbiro za dejavnosti na kulturnih dnevih. Dali smo dva predloga: radi bi se nasmejali ob kakšni komediji in sodelovali pri kakšni imprologi. Z našo voljo in delavnostjo se bo dalo vse uresničiti.

Anže Kozjan, 1.a

○ OKTOBER 2012

SREDNJA ŠOLA METLIKA – ENOTA ŠCNM

VABI NA DAN ODPRTIH VRAT

**ČE SE V NASLEDNJEM ŠOLSKEM LETU ŽELIŠ PRIDRUŽITI NAŠI DRUŽINI,
POVABLJEN.**

**ČE SE ŽELI VAŠ OTROK ŠOLATI ZA VZGOJITELJA PREDŠOLSKIH OTROK ALI ČE
ŽELITE Z NAMI NAVEZATI POSLOVEN STIK, POVABLJENI.**

VABIMO VAS V SREDO, 10. OKTOBRA 2012,

V ŠPORTNO DVORANO LEONA ŠTUKLIJA V NOVEM MESTU.

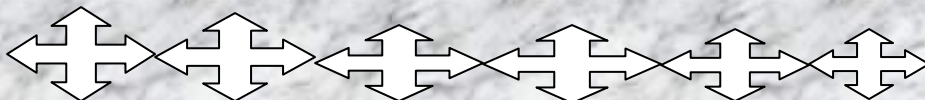
**MI SE UČIMO
IN BOLJŠI SVET GRADIMO.**

POROČILO O POTEKU DNEVA ODPRTIH VRAT

SREDNJE ŠOLE METLIKA

O dnevu odprtih vrat se s profesorji dogovarjamo več dni pred določenim datumom za to aktivnost in pripravimo zanimiv program, s katerim bi pokazali čim več pestrega dogajanja na naši šoli. Pri nas se vedno kaj dogaja in pogosto kaj nastaja, zato, če je že priložnost, radi pokažemo čim več.

Letos smo se odločili pokazati večkrat uspešno zaigrano glasbeno pravljico Sapramiško, ki smo jo v tem dnevu zaigrali vrtičkarjem in vsem drugim obiskovalcem kar trikrat. Obiskale so nas skupine otrok z vzgojiteljicami iz Novega mesta. Vsem otrokom je vsekakor zelo všeč lik Sapramiške, ki se še

posebej dobro odreže na vsaki predstavi. Nič manj nismo privlačni drugi liki, ki se radi razdajamo po odrskih deskah.

Eden od strokovnih modulov, čigar dejavnosti pogosto predstavljamo pred občinstvom, je plesno izražanje. Tudi letos je skupina dijakinj za mimoidoče zaplesalo nekaj otroških plesov. Pripravili smo razstavo pisanega gradiva, ki je nastalo v lanskem šolskem letu; to so Cicinovičke – šolsko glasilo, poročilo o projektih Comenius in inovacijskem projektu ter na ogled postavili vrsto zanimivih fotografij.

Kot izbirni strokovni modul v 4. letniku imamo letos na voljo tudi likovno izražanje, ki naj bi bilo tesno povezano s sodelovanjem otroškega vrtca. V septembru smo z metliškimi vrtičkarji oblikovali domišljjski svet na temo Jeseni – gozdne živali, ki smo jih izdelali iz odpadnega materiala. Že od nekdaj so si otroci znali izdelovati igrače sami – tudi mi zmoremo. Tako smo ta projekt uresničili in otrokom pokazali svojo idejo, kar so z navdušenjem opazovali tudi obiskovalci odprtega dneva v Novem mestu.

Dan odprtih vrat ima vedno dober namen; širši množici ljudi pokazati naše delo, naš napor, naše uspehe, ki naj bi prispevali h gradnji boljšega sveta. Upamo, da nam uspeva.

Mladi nadebudneži

PRIJATELJSKE VEZI V IZOLI

VZGOJITELJADA 2012

Tudi v letošnjem letu se je naša šola udeležila tradicionalnega srečanja slovenskih vzgojiteljskih šol. Bili smo v Izoli na Srednji gostinski in turistični šoli, sodelovalo pa je 10 srednjih šol s programom predšolska vzgoja. Iz naše šole se nas je bilo in sodelovali smo na različnih področjih, ki so jih za nas pripravili Izolčani. Ob prihodu smo imeli sprejemni program in nato sprehod po mestu in ogled znamenitosti. Dan je bil izvrsten. V nadaljevanju smo se porazdelili v delavnice, kjer smo aktivno ustvarjali dve uri. S sošolcem sem delala v novinarski delavnici. Zbirala sva informacije in dodajala komentarje, da bi kar najbolj nazorno opisovala tamkajšnje dogajanje. Všeč mi je bilo. Sledila je zaključna prireditev, na kateri smo sodelovali vsi dijaki. Dobro je bilo kosilo in še boljši občutki, ki so nas prevevali, saj smo v Izoli sklenili nova prijateljstva za vedno.

Petra Cesar, 2. a

PESMI ZA NATEČAJ

Svetloba.

Bleščeča.

Čakajoč puščic,

čakajoč sadove.

Svetloba.

Bleščeča skozi zidove.

Čakajoč puščic

dela gradove.

Svetloba.

Zaprta med zidove,

čakajoč konca,

čakajoč grobove.

Nika Strgar, 4. a

VESELA VDOVA

Ovim putem vam želimo ponuditi baletnu predstavu **VESELA UDOVICA** Franza Lehara u izvedbi solista i ansambla Baleta HNK u Zagrebu okupljenih u baletnu trupu **CROATIA** koja djeluje od 1994. godine. Predstava traje oko 60 minuta i u njoj sudjeluje 25 ljudi (plesaći, tehničko i prateće osoblje). U predstavi sudjeluje i operni pjevač. Ovo baletno djelo izuzetno je atraktivno i zabavno, a rađeno je po libretu istoimene opere.

POROČILO O POTEKU KULTURNEGA DNE

V ponedjeljek, 8. oktobra 2012, smo se z avtobusi odpeljali v Črnomelj na baletno predstavo »baletne trupe CROATIA« iz Zagreba. Predstavo so nam zaigrali v kulturnem domu Črnomelj. Bilo je enkratno in obenem zelo kratko. Dobrih 50 minut je minilo kot bi trenil, saj so odlični baletniki zaposlili vse naše čute: dojemali smo pisano sceno, dvorno glasbo, mehke prefinjene gibe in njihova izrazita čustva, ki so jih kazali skozi vsebino. Navsezadnje vsebina sploh ni pomembna, kajti balet deluje na človeka veliko bolj celostno, tako da ne pride do izraza toliko besedna umetnost. Vsekakor smo uživali.

Katarina Butala, 3. a

MATURANTJE NA 3-DNEVNI EKSKURZIJI PO ZAMEJSKI SLOVENIJI

V četrtek, 25. 10. 2012, smo se dijaki 4. a in b odpravili na 3-dnevno ekskurzijo po zamejski Sloveniji. Prvi dan smo obiskali Porabje na Madžarskem, kjer smo obiskali dom porabskih Slovencev v

Monoštru. Tam smo se seznanili z njihovim življenjem. Potem smo se vrnili v Prekmurje, si ogledali Plečnikovo cerkev v Bogojini ter Filovcih in veliko izvedeli o prekmurskem lončarstvu.

Prespali smo v hotelu Diana v Murski Soboti. Drugi dan smo že zgodaj zjutraj zapustili hotel, saj smo odšli proti Koroški. V Črni na Koroškem so nas nagovorili delavci iz Varstveno delovnega centra, v katerem živijo in delajo ljudje z motnjami v telesnem in duševnem razvoju. Od tu smo odpotovali v Avstrijo in si na Gosposvetskem polju ogledali Vojvodski prestol. V bližini smo obiskali cerkev Gospe svete. Zadnji petkov ogled je bil namenjen staremu mestnemu jedru Celovca. V Slovenijo smo se vrnili čez prelaz Podkoren in

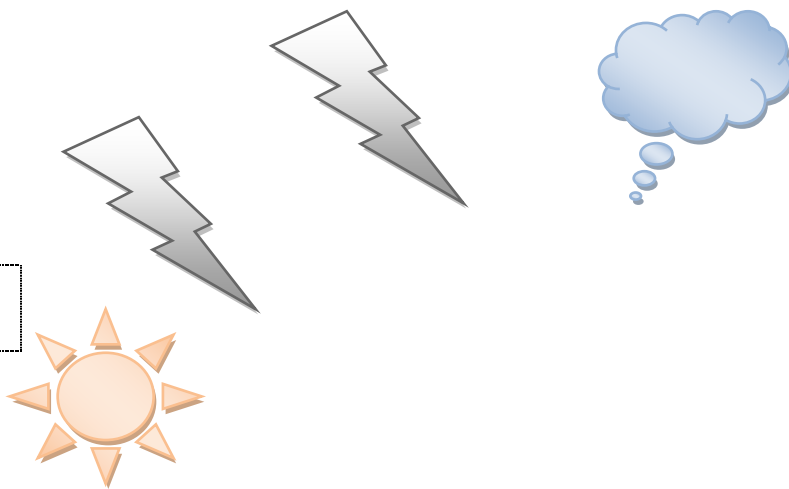
prespali v hotelu Špik v Gozdu Martuljku.

Zbudili smo se v deževno jutro in nadaljevali pot v Italijo. Iz Kanalske doline smo zavili v dolino Rezije in se v njihovem domu seznanili z življenjem in narečjem Rezijancev. Obiskali smo še Čedad, kjer smo si ogledali Hudičev most in notranjost cerkve, ki stoji v središču mesta. Pred zaključkom smo se v Sloveniji ustavili še v Štanjelu, ki je eno od zelo slikovitih mest na Krasu. Poleg zanimivega mesta smo obiskali še Ferrarijev vrt, ki ga je ustvaril znani slovenski arhitekt Maks Fabiani. V močnem deževju, ki je že napovedovalo poplavljanje reke Vipave v Vipavski dolini, smo se proti večeru vrnili domov.

Sestavljamo mozaik življenja

Bil je tretji september. Nervozni in polni pričakovanj smo se prebudili v novo šolsko leto, nov začetek. Prestrašeni smo se znašli pred novo šolo, novimi profesorji, novimi dogodivščinami, novimi sošolci in sošolkami, novimi izzivi ... Za nas, fazančke, je bilo vse novo. Vse je bilo drugače, kot smo bili navajeni. Po uvodni prireditvi smo se napotili v naš razred. Spoznali smo našo redničarko, sošolce in sošolke, se razgledali po šoli in se seznanili z osnovnimi pravili šole.

Po odličnem prvem vtisu smo se kaj kmalu soočili z realnostjo, z ocenami ... Ocene niso bile ravno blesteče, a kljub vsemu smo radi prihajali v šolo, med sošolke in sošolce, ki so postali naši prijatelji. V prvem letniku se nismo naučile le tega, kako se rešuje enačbe, kdo je

Shakespeare, kje na klavirju je nota C, kaj je perspektiva ... Naučili smo se mnogo več. Tudi življenjske stvari, ki nam bodo pomagale pri vsakodnevnih ovirah. S profesorji smo zgradili lepe odnose za naše življenje in pikico mozaika, ki nas bo večno spominjal na dokaj brezskrbne, zabavne in lepe srednješolske dni.

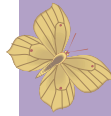
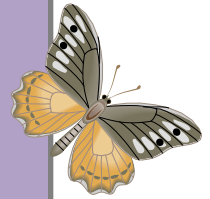
Zdaj, ko smo že skoraj končali prvo četrtino te pikice življenjskega mozaika, se radi spomnimo na zaspana jutra, napore na športnih dnevih, plesne korake, ki smo se jih le s težavo naučili, fizikalne formule, osnove o človeški celici, melodije, ki nam še vedno zvenijo v glavi in še in še bi lahko naštevali. Prestopili smo prag novega življenjskega obdobja in se z nasmehom na obrazu lotili reševanja novih ovir. Zdaj smo 1. a, zdaj smo celota, ki premaga vse.

Nina Mali, 1.a

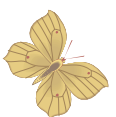
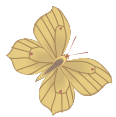
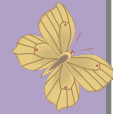

1. |: Gaudeamus igitur,
Juvenes dum sumus; :|
Post jucundam juventutem,
Post molestam senectutem
|: Nos habebit humus! :|

4. |: Vivat academia,
Vivant professores, :|
Vivat membrum quodlibet,
Vivant membra quaelibet,
|: Semper sint in flore! :|

NOVEMBER 2012

SREČANJE DIJAKOV SŠM V DOMU STAREJŠIH OBČANOV METLIKA

MEDGENERACIJSKA DEBATA NESMISEL PREPIRA PRIPELJE DO ... »NOROSTI VOJNE«

V Dom starejših občanov Metlika smo se v torek, 6. novembra 2012, ob 13.30 odpravili z namenom preživeti urico s starejšimi, ki v sebi skrivajo veliko modrosti, prisluženih z lastnimi izkušnjami s prehojene življenjske poti. Za prvo srečanje smo si z dijaki izbrali temo »Norosti vojne«, kajti vsako književno besedilo o teh časih nam odkriva kup nejasnosti. Iz okolja in splošne javnosti smo bombardirani z enournimi in trmastimi trditvami take in drugačne skupine ljudi, zato nas zanima, kaj menijo o vojni tisti, ki so neposredno udeleženi v njej, ki jo preživijo, ki utrpijo posledice, naj si bo v materialnem ali duševnem pomanjkanju.

Pogovarjali smo se o (ne)smiselnosti vsake vojne, pravzaprav prepira.

Frančišek, partizan v 2. svet. vojni: »Nismo razmišljali, ni bilo časa. To je situacija, jaz sem bil star 15 let in sem samo šel v borbo za naše. Tu ni časa za razmišljanje.«

»Za velike vojne katastrofe pa so krivi posamezniki, začenjata samo dva,« pravi pisatelj Gereon Goldman, čigar roman smo prebirali.

Ga. Barbara govori o povojnem življenju: »Mislim, da so možje v vojni razmišljali preprosto in tako kot je za njihove družine dobro; da morajo v boj in zaščititi svoje - ženo in otroke.«

»Umirali so mladi - komaj so začeli živeti, pa so morali umreti.«

Blaž Brudar, dijak 4. b sprašuje: »Proti komu se je bilo najtežje boriti – proti Nemcem, Italijanom ali belogardistom?«

G. Frančišek odgovarja: »Vsekakor proti Nemcem. Oni so imeli red in zelo organizirano vojsko, oni so imeli strog nadzor, častnik je stal za vojakom in on je moral streljati. Mi smo se samo branili.«

»Pred vojaško akcijo v Salerno so vojaki ležali v travi in zobali grozdje. Razmišljali so o možnosti preživetja oziroma o svoji smrti.

Bili so na fronti. Niso imeli nobene druge možnosti, kot čakati, da mine. Borili so se. Vztrajali so.«

Ga. Majda: »Moj oče pa je bil v mornarici v prvi svet. vojni in so ga potem zaprli, dve leti v rusko, dve leti v Auschwitz. Pa še danes ne vem, zakaj so ga zaprli. Še danes se sprašujem, zakaj je moralo biti tako. Z mamο sva ostali sami. Nihče naju ni vprašal, kako živiva, ali imava kaj jesti.«

Šolska ura je minila prehitro - nismo si uspeli povedati vsega, a slišali smo vseeno veliko, predvsem smo začutili, da je v življenju pomemben pogovor, posluh, ... ni treba preprirov, še manj vojn. A kaj, ko smo vsi samo ljudje ...

Žan Bogve, 3. b

Sodelujoči 6. 11. 2012; Blaž Brudar, Teja Štampalija, Eva Plut, Luka Kastrevc, Tina Kočevār, Anže Kozjan, Žan Bogve.

**V 4. LETNIKU
PROGRAMA
PREDŠOLSKE
VZGOJE SI
DIJAKI
IZBEREMO SVOJ
NAJLJUBŠI
MODUL, PRI
KATEREM
SODELUJEMO
CELO ŠOLSKO
LETO TER SE
IZPOPOLNJUJEM
O V SVOJI
TALENTIH. NA
IZBIRO IMAMO
LIZ, GIZ IN ŠOT.**

Pri modulu GIZ spoznavamo, kako nas glasba spremlja skozi celo življenje. Izdelujemo predstavitve z zvokom, ki ga ustvarjamo sami, sestavljamo glasbene pravljice in pišemo svoje melodije in besedila. Spoznavamo glasbo v drugih deželah in se učimo tujih pesmi. Pri predmetu GIZ se zelo zabavamo in uživamo v delu kot skupina.

Tamara Kokol, 4. b

Pri modulu LIZ imamo poudarek na likovnem izražanju. Za ta modul smo se odločili tisti, ki čutimo malo likovnega talenta. Naša ustvarjalnost se je pokazala pri ustvarjanju s praznimi plastenkami, kasneje pa pri izdelovanju oblek iz vrečk za smeti. Pri umetniškem delu nadvse uživamo, saj je zelo zabavno. V načrtu je tudi nekaj praktičnega pouka, zato izvajamo različne nastope za otroke, kjer se predvsem pokaže naše znajdenje v situaciji. Tudi z vrtcem sodelujemo. Otroci nas obiščejo na šoli ali pa mi njih v vrtcu, kjer izdelujemo različne stvari.

Nastja Gorenjc, 4. b

Pri modulu ŠOT s profesorjem Šlajkovcem izvajamo različne nastope za otroke, s katerimi se otroke dobro razgibamo. Izvajamo različne športne dejavnosti od poligonov do štafetnih iger in tudi različnih iger v krogu. Pouk poteka v sproščenem in mirnem vzdušju z veliko mero smeha. Naš moto je zdrav duh v zdravem telesu.

Metka Mlakar, 4. b

Mi smo (že) vzgojitelji?

Pomlad je pred vrati n potrkala je tudi na vrata SŠ Metlika. Tukaj pa smo jo sprejeli dijaki in bodoči vzgojitelji. Tako kot pomladi cveti cvetje, se je v zadnjih letih razcvetel tudi poklic vzgojitelja, za katerega se na naši šoli uri okoli sto osemdeset dijakov. To je poklic, ki je dandanes zelo cenjen v družbi, saj se vsi zavedamo, kako pomembna je dobra in vsestranska vzgoja otrok. Vemo, da so otroci naša prihodnost, da pa bi bila ta naša prihodnost čim lepša, moramo začeti s temelji. Ta temelj so znanje, izkušnje, zaznave in občutki, ki jih otroci pridobijo v predšolski dobi. In prav mi, vzgojiteljice in vzgojitelji, bomo otrokom čim bolj skušali omogočiti vse to, kar bodo potrebovali v življenju.

Zavedati pa se moramo, da ni bilo vedno tako. Vzgojitelje poznamo že iz starega veka. In če vemo, da so na otroke pazili in jih varovali sužnji, vemo tudi, da to ni bilo cenjeno delo. Takrat je moral suženj poskrbeti, da se otroku nič ne zgodi, medtem pa so drugi skrbeli za izobrazbo otrok in njegovo delo. To so bili znani učenjaki. Skozi zgodovino so nastajale tudi prve šole za prve vzgojitelje. Ljudje so se vedno bolj

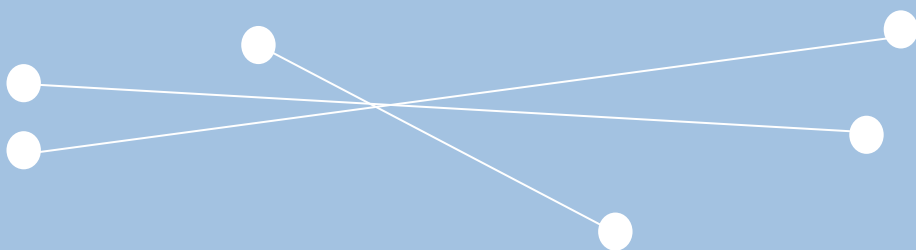
zavedali, da mora biti vzgojitelj dobro izučen, če želi to znanje prenašati na otroke. Z roko v roki so se razvijali in napredovali tako vzgojitelji kot tudi vrtci. Vrtci so bili nekoč preprosti prostori, sobe stanovanjskih hiš in kletni prostori. Ti so bili neprimerno in skromno opremljeni. Igrače so bile skromno izdelane, doma narejene iz ostankov in odpadnega materiala. Da ne omenjamo slikanic in otroških pravljič, ki jih do konca devetnajstega stoletja sploh niso poznali in imeli. Spretnейše vzgojiteljice so otrokom pripovedovale ljudske pravljice ali pa so si jih izmišljevale kar same.

V zadnjem stoletju pa so vzgojitelji in vrtci dosegli velik napredek in razvoj. Javni vrtci so se povečali, izboljšala se je izobrazba vzgojiteljev, nastajajo pa so tudi prvi zasebni vrtci.

Na poti, da postanemo kar se da dobri vzgojitelji, smo tudi mi. Naša izobrazba bo po štirih letih zares bogata in vsestranska. Spretnosti in nova znanja pridobivamo na številnih področjih. In sicer splošne razgledanosti, kot je matematika, slovenščina in angleščina, poleg pa imamo tudi mnoge strokovne module, sodelujemo na številnih tekmovanjih in igramo dva, nekateri tudi več instrumentov. Poleg vsega znanja pa vsak dan pridobivamo tudi nove življenjske izkušnje. Naši profesorji se trudijo, da bi nam vsadili tudi vrednote in nauke. Svoje sposobnosti in znanje pa lahko vsako leto skušamo pokazati na praktičnem usposabljanju v vrtcih po vsej Beli krajini. Hvala vsem, ki nam to omogočate.

KATARINA BUTALA, 3. a

PRAKSA V OTROŠKEM VRTCU METLIKA

Dijakinje in dijaki 3. a smo imeli v mesecu marcu dvotedensko praktično usposabljanje. Bilo je zelo razgibano, saj smo bili razdeljeni v vseh starostnih skupinah. Bili smo v jaslih, prvem in drugem starostnem obdobju. V delu smo uživali. Vzgojiteljice in njihove pomočnice so nas lepo sprejele v svoje skupine, otroci so se na nas hitro navezali in se navadili na našo prisotnost.

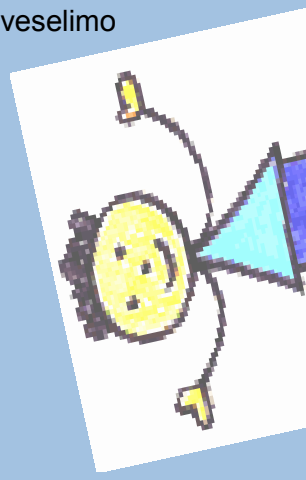
Praktično usposabljanje je bilo toliko bolj zanimivo, saj v igralnici ne posedamo in se dolgočasimo, ampak aktivno sodelujemo in se vključujemo v dejavnosti. Le-tako lahko na najboljši možni način pridobivamo čim več izkušenj ter preverimo, ali je vse res tako, kar se učimo pri pouku.

Delo je bilo zares lepo in je vse skupaj zelo hitro minilo. Dopoldan smo bili v igralnici skupaj z otroki in vzgojiteljicami, popoldne pa smo imeli dejavnosti, pri katerih smo pridobili dodatne spretnosti za delu v vrtcu. Gre predvsem za ročne spretnosti kvačkanja, šivanja in pletenja.

Veseli smo, da nas je metliški vrtec sprejel v svoje prostore in igralnice. Zato smo se tudi sami trudili, da bi čim več pomagali in bili čim bolj koristni. Tako smo se trudili, da bi opravili večino dela, nalog in zadolžitev sami in da ne bi bilo potrebno, da nas vzgojiteljice nenehno opozarjajo in opominjajo. Seveda pa so bile vzgojiteljice in hkrati naše mentorice zelo prijazne in pozorne do nas. Nenehno so nas spraševale, če nas kaj zanima, če imamo kakšno vprašanje in če se dobro počutimo. Tudi otroci so bili dobri. Prav nobenega odpora in strahu niso imeli pred nami. Hitro so se nas navadili in nas dojeli kot svoje. Mnogokrat so nas kar sami povabili k igri, nas spontano prijeli za roko in se nam usedli na kolena.

Praksa je koristna in v pomoč nam mladim iz več razlogov. Ne le da dobimo nove izkušnje in znanja, ampak nam praktično usposabljanje omogoči tudi potrditev zase in izbiro za nadaljnje šolanje. Nekateri se v dneh prakse zavedo, da so se pravilno odločili, ko so se vpisali na vzgojiteljsko srednjo šolo, zopet drugi ugotovijo, da to mogoče ni pravo delo zanje in nadaljujejo svojo izobrazbo po drugih poteh. V vsakem primeru je praktično usposabljanje zelo koristno in možnost, za katero smo lahko hvaležni, da jo imamo. Vsi se že veselimo naslednjega leta, ko bo prakse več.

KATARINA BUTALA, 3. a

V tej zimski idili, ki nam jo izrisalo sivo nebo negotovih časov, smo bili na metliški srednji šoli spet prijazni gostitelji.

Navadno smo pripravili pred informativnim dnevom še en kulturni dan, da bi se devetošolci raje odločili za šolanje v domačem kraju in potem obiskali še informativni dan. Čeprav vpis v program na naši šoli navadno ni pogojen z našo dobro predstavitvijo, vam vseeno želimo pokazati, da srednješolci pod našo streho pridobijo veliko znanja in celo prve izkušnje s prostovoljnim delom z otroki.

Letos smo vam pripravili zanimiv izsek iz velikega projekta Učenje učenja, kjer nas sodeluje deset profesorjev. Naše srednješolce namreč pri strokovnih moduli ozaveščamo, da bodo v svojem poklicu morali učiti svoje gojence tako, da se bodo znali malčki učiti sami. V sodobnem pouku je bistveno, da otroka spodbudimo k samostojnemu učenju in razmišljanju o smislu pridobivanja določenega znanja. Vse gole podatke se trudimo medpredmetno povezati in vzpodbuditi osebni odnos do vsebine.

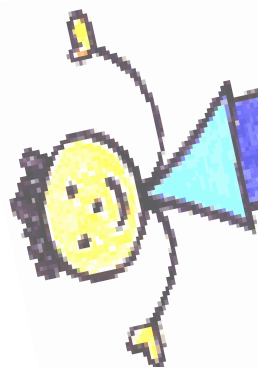
Tokrat smo za izhodišče vzeli otroško igro. Gib, čutenje, mišljenje, čustvovanje, kar razvijamo otrokom od prvih mesecev življenja, lahko zelo dobro uresničimo v nam dobro poznanih igrinah. Vzgojitelj mora igro dobro premisliti in določiti namen. Pomembno je jasno in natančno navodilo ter sistemsko vodenje skozi več logično povezanih igrin.

Naše druženje je bilo zelo razigrano in smo ves čas sodelovali v imprologi.

Vsebine, ki jih poučujejo profesorji v določenih strokovnih modulih, so:

- Pantomima otroških igrice – ples za otroke (Mojca Vraničar, prof.)
- Evolucija človeških gibov, čutenja, mišljenja in čustvovanja – naravoslovje za otroke (Danica Fabac, prof.)
- Umetniki, grafično dojetanje človeškega telesa – likovno ustvarjanje (Aleksandra Matjašič, prof.)
- Dojetanje osnov iz matematike, mišljenja – matematika za otroke (Maja Končar, prof.)
- Urjenje spomina skozi igro (človeško telo) – igre za otroke (Natalija Kunič, prof.)
- Urejeni preprosti in zapleteni človeški gibi – šport za otroke (Simon Šlajkovec, prof.)
- Človeški sluh, dojetanje ritma in glasbe – instrument (Gregor Zagorc, prof. in Bojan Ristič, prof.)
- Razvoj človeškega mišljenja – razvojna psihologija (Janja Javoršek, prof.)
- Jasno in natančno podajanje besednih navodil, rime, znakovno sporazumevanje – jezikovno izražanje otrok (Marija Nemanič, prof.)

Vse zanimive pripomočke, sredstva, dognanja, ki jih pridobivamo ob sodelovalnem in izkušenjskem učenju pri posameznih modulih, smo razstavili na stojnicah.

GOSENICA

Naša horda se v travi zvija,
miga s prstki, ko želodček že močno zavija,
da bi grizel, lakoto napasel
in postajal vedno bolj odrasel.
Moje šibko telo štiri okončine vlečejo,
pa še sklepi in kite v pomoč pritečejo.
Ena, dve, ena dve -
o - poglej, saj noga upogiba se
in hrbtenica dviga se -
ohoho - moje telo že okorno giba se.
Ko pa pokončno se zravna,
pravo človeško podobo ima.

RIBICA

Skriti se ali pobegniti -
pri tem je treba možgane uporabiti,
v trenutku se odločiti,
kaj je bolje storiti

ČUTILA

Kaj tako lepo diši?
Nos povedati močno želi.
Močno povohaj in pomisli,
saj možgani v spominu nosijo te misli.
Kako veliko vidno polje jaz dobim,
ko z očmi naokrog vrtim.
Očesne mišice razgibam spretno -
v možganih vidim pa popolno sliko fletno.

Tu je ena noga, tu je druga,
pa še ena roka in že druga.
K enemu ušesu drugo sliši,
srce srcu ti nariši,
pa fantku deklico pripiši.

Zdaj razumem in vse vem,
pozabiti učiti se ne smem.
Možgane urim in krepim,
ko se gibam, učim in ko spim.
Zdaj pa hitro v šolske klopi.
V vaši osnovni šoli heca ni!

Pesmice na temo EVOLUCIJA ČLOVEKA sta sestavili profesorici Danica Fabac in Marija Nemanič.

DECEMBER 2012

TOD BODO ŽIVELI DOBRI LJUDJE

»O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama in je rekel: tod bodo živeli dobri ljudje. Glej oko, razveseli se in upaj!«

Praznujemo dan samostojnosti naše države Slovenije. Samostojnost in svoboda

naroda sta veliki vrednoti in vsekakor se mladi tega zavedamo, res pa da za to malo naredimo. Potrebno bo razmišljati drugače.

Impresionistično smo pogledali na literaturo naših književnikov in toliko se jih je zvrstilo do konca, da jih nismo niti naštevati. Na koncu pa se vseeno lahko zahvalimo vsem

duhovnim snovalcem naše domovine: "Hvala in slava Francetu Prešernu, Ivanu Cankarju, Simonu Gregorčiču, Tonetu Pavčku, Janezu Menartu, Otonu Župančiču, Dragotinu Ketteju, Sebastijanu Krelju, Vladimirju Bartolu. Bili ste veliki ljudje. "

Bliža pa se tudi konec koledarskega leta. In zdaj imamo veliko želja za prihodnje leto 2013. Vendar se zavedamo, kaj je najbolj pomembno. In če se nam tooooooooooo uresniči, bomo najsrečnejši na svetu.

ZAŠEPETAJ MI NA UHO ...

JANUAR 2013

Tekmovanje iz slovenščine za Cankarjevo priznanje

Poročilo s šolskega tekmovanja, 6. decembra 2012

VANJA VESELIČ iz 4. a in MAŠA BROZOVIČ iz 2. b sta dobili bronasti priznanji in se bosta udeležili regijskega tekmovanja. KATARINA BUTALA je prejela bronasto priznanje.

Poročilo z regijskega tekmovanja, 20. januarja 2013

VANJA VESELIČ iz 4. a je prejela srebrno priznanje in se uvršča na državno tekmovanje.

Poročilo z državnega tekmovanja, 19. marca 2013

**VANJA VESELIČ iz 4. a je prejela zlato
Cankarjevo priznanje.**

FEBRUAR 2013

Ekskurzija v Turčijo

Ekipa 8 strokovnih delavcev se je 5. februarja 2013 odpravila za 5 dni na strokovno ekskurzijo v Turčijo. V Istanbulu smo si ogledali njihove vzgojne in izobraževalne ustanove, se seznanili z njihovim sistemom šolstva in si obenem ogledali nekaj znamenitosti ter prebirali literaturo o kulturnozgodovinskem ozadju razvoja Turčije.

Odpravljamo se že
na novo avanturo -
kdo gre z nami na
neznano turo?

Rock'n'roll, da padeš dol

je bil v četrtek, 14. februarja 2013, ob 18. uri

v Kulturnem domu Metlika.

Skladbe 50- in 60-ih let prejšnjega stoletja nas navdušujejo!

Naj bo vaše darilo za valentinovo glasba naše in vaše mladosti.

For my darling ...

Rock'n'roll, da padeš dol

Rock'n'roll, ki se je razvil kot uporniška kultura v glasbi 50-ih let prejšnjega stoletja je za vedno zaznamoval človeštvo. Ustvarili so ga mladi uporniki, ki so v vsaki družbi znanilci napredka – we live in the future! Ne zadovoljimo se z načinom življenja naših babic niti mamic, mi želimo nekaj novega. V nas je duh po prenavljanju sveta, ki ne bo nikoli popoln, lahko pa je boljši.

Balerinke, oldstarke, usnjene jakne, koder v lasih, tudi cigarette in kakšna droga – in še in še - to so znanilci fast speed culture, ki se razvija z rock'n'rolom v Ameriki. Rock'n'rol je glasbena kultura belcev, katere kralj je ostal naš večno živi E. Presley. Sicer je po duhu zelo blizu črnsekmu džezu, vendar so belci, polni predsodkov, želeli ubrati svojo pot s svojimi izrazi in določenimi razlikami v ritmičnih in melodičnih detajlih.

Rock'n'roll, ki v prevodu pomeni kotalkati se, vrteti se je zadnja faza razvoja plesa v paru, kajti nadalje se pleše solo. Velika Britanija je v glasbi v tem času pustila močan pečat. Tudi na tistem koncu sveta so se mladi upirali ustaljeni družbeni ureditvi in načinu življenja in želeli svobodo duha, največ mladih je vsekakor prihajalo iz družin s socialnimi problemi. To je navsezadnje subkultura mladih.

V Angliji so se takrat v 60-ih rodili Beatlesi, dobri fantje, ki so nosili embleme miru in ljubezni, na drugi strani s podobnimi ritmi so svet očarali Rollingstonesi, slabi fantje s potrganimi kavbojkami in dolgim jezikom na hrbtu. Ti so hujskali proti miru in najavljali razpad družbenega sistema.

To je koncert za valentinovo. V zraku je nekaj, je nekaj, je nekaj lepega.

Pa se iskra prižge v očeh,
pa se plamen vname v dlaneh
in prične bajati smeh
o srečnem srečanju dveh.

Ko se lica dotaknejo lic,
ko planeta roki v objem
jaz tebe srčno ljubiti začnem!

A: I love you and you love me.
B: And I love you and you love me.

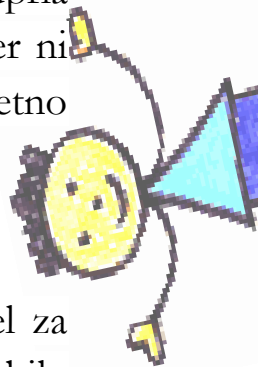
Povezovalca programa Matic Srdarev in Urška Trope

VZGOJA PA TAKA ...

Bral sem odlomek, v katerem sta se pogovarjali osebi o vzgoji otrok. Žena je govorila o svoji družini, njen sogovorec pa je postal sporočevalec za nas, bralce, saj nam je med vrsticami posredoval svoj zanimiv pogled na družinsko vzgojo.

Ingrid se je razgovorila o svoji hčerki Lejki. Dopovedovala je, kako je bila hči že od otroštva trmasta in kaj se je zgodilo z družino v avtobusu, ko so bili še kot družina skupaj – iz naslednjih povedi izvem, da sta z možem namreč že ločena. Ko je bila deklica stara okoli tri leta, so kot družina obiskovali muzeje. V avtobusu se je pred vsemi potniki uprla staršem z jokom. Nihče ni mogel izvedeti, zakaj kriči in joče, dokler ni izjavila, da se noče peljati, ampak želi pot nadaljevati s čevlji. Neverjetno in smešno. Starša sta izstopila in pot so nadaljevali peš.

Lejka je bila nadvse izstopajoča osebnost, saj je imela čuden smisel za humor, s katerim je hotela pritegniti pozornost v svoji okolici, kar ni bilo vseh njenim staršem. Seveda je to pozornost tudi dobila, Ingrid in njen bivši mož pa se kar nista zavedla, da sta edina, ki bi lahko svojo hčerko vzgajala drugače, in sicer tako, da ne bi postajala vse bolj nesrečno bitje pod soncem. Ingrid je vedela za njen velik talent za petje, a je želela, da se deklica uči igrati klavir. Menila je, da ji bo to znanje v življenju bolj koristilo kot petje. Tako je Lejka sama vztrajala v petju in se na mamino zahtevo mučila s klavirjem. Ko je bila sama doma, je nastopala pred ogledalom. Na pamet se je naučila ogromno pesmic in jih recitirala ter pela pred sošolci. A rasla je v trmasto dekle in ko sta starša šla narazen, je postala še zagrenjena. Postavlja se vprašanje, kako takemu otroku

pomagati, da dojame, kako se s trmo in pesimizmom težko doseže kaj dobrega.

Če želiš postati slaven, moraš imeti trmo in vztrajnost, ampak tudi veliko dobre volje in pravi talent. Če niso zadovoljeni vsi parametri, cilj ne bo dosežen. To so zahtevna vzgojna vprašanja, če ne že bivanjska, ki zahtevajo večjo strokovnost vzgojitelja, ki jo sam trenutno premorem.

Florjan Metelko, 3. A

Pygmalion

Shaw Bernard

Ob gledanju komedije sem najprej pomislila na to, kako so ljudje lahko tako nesramni. Stavili so, da lahko nekaj grdega spremenijo v lepo. Že to je bila za Lizo žalitev, vendar so ji kasneje poleg žalitev govorili tudi, da je ničvredna. Jaz mislim, da čeprav je bila Liza v nekem smislu ničvredna, saj ni imela toliko denarja in se ni gosposko oblačila, z njo ne bi smeli tako ravnati. Denar ni vse na svetu in če ga imaš, ne pomeni da si boljši človek. Higgins bi moral Lizo že na začetku vprašati, če bi si to želela, on pa si jo je prilastil kot za svojo last.

Igra se je že na začetku začela s preprirom. Ljudje, ki so se imeli za večvredne, so žalili Lizo, Higgins pa ji je predlagal, da jo spremeni. Liza ga na začetku zavrne, a kasneje pade tako nizko, da odide do njega in ga prosi za pomoč, njen oče pa jo kmalu

potem proda Higginsu za samo pet funtov. Higginsu prof. Pickering reče, da je ni zmožen naučiti lepega vedenja, zato stavita. Lizo začne Higgins spreminjati v damo, pri čemer mu pomaga njegova mama. Elizin oče medtem obogati, saj mu umre domnevni sorodnik, ki je zelo bogat in mu zapusti premoženje. Eliza in Higgins se zaljubita, vendar sta tako polna sama sebe, da se začnejo prepiri, kletvice. Zaničujeta drug drugega, sebe pa postavljata v vlogo Boga. Na koncu Eliza zaradi vsega hudega in zaničevanja do Higginsa odide in se poroči z drugim moškim.

Liza se na začetku obnaša vsakdanje. Takšna je bila in ni se olepševala. Velikokrat se je razjezila, začela vpiti na druge. Ko jo je Higgins začel spreminjati v damo, se je začela vesti spodobneje, vendar smo lahko tudi takrat opazili, da ji je sem ter tja ušla kakšna kletvica. Ko se vsega nauči, postane spodobna dama, vendar se tudi to kmalu spremeni. Tako je polna sama sebe, da si začne pripisovati vse zasluge, da je postala takšna dama. Misli, da je dana od Boga, da je ona sama Bog. Zaradi tega se s Higginsom tudi skregata in odide proč. Eliza z Higginsom že na začetku ni imela dobrega odnosa, saj jo je že takrat zaničeval, jo imel za manjvredno. Ko se je takrat razjezila nanj, se ji je smejal, saj se mu je zdela neumna. Ko pa se je spreminjala v damo, mu je nasmehek kmalu izginil. Eliza se je vedla spodobneje. In tudi ko sta se kregala in žalila, mu je vse povedala z nizkim glasom in izbranimi besedami. Takrat se je Higgins zavedal, da je postala visoka dama, iz katere se ne sme več norčevati. Takrat je opazil, kaj mu je uspelo narediti iz nje, postal je poln samega sebe, na ostale je gledal z zaničevanjem. Enako se je dogajalo tudi z Elizo. Mislila je, da je takšna postala po svoji zaslugi, saj se je ona sama spremenila v damo. Higginsa pa je njen odnos jezil in znova jo je začel postavljati v vlogo manjvredne. Prof. Pickering v komediji igra gospoda, ki je oboževalec Higginsa. Ves čas je prisoten ob »gradnji nove Elize«, zaradi njega pa se je tudi vse to začelo. S Higginsom sta stavila in prof. Pickering je bil mnenja, da je v šestih mesecih ni mogoče spremeniti v damo. Vendar Higginsu to vsekakor uspe, uspe pa se mu tudi zaljubiti v Elizo in obratno. Kot sem že rekla, sta se na koncu imela za Boga. Vsak od njiju se je imel za nekaj več. Zaradi te lastnosti ne dojameta ljubezni. Med seboj se ponižujeta in zaničujeta. Vsak je po svojih močeh prispeval k spremembi Lize. Vendar bila sta tako zaslepljena, polna sama sebe, da sta to korist in uspeh pripisala le sebi. Zaradi tega jima ni uspelo ostati skupaj.

Higgins pa je razpad njunega odnosa tudi jasno izrazil: »Najin odnos je preveč božanski, da bi ga zapirala v zakon.«

V komediji Pygmalion je dobro razvidno, kako naduto se obnaša višji sloj družbe, čeprav so samo običajni ljudje kot vsi drugi, le polno mošnjo denarja nosijo s seboj. Ostale ponižujejo in si jih podrejajo, kakor si je želel Higgins Lizo. Vidimo lahko, da stava v tem primeru ni nekaj nedolžnega. V svojih mislih sta šla čez mejo, človekovo življenje sta jemala v svoje roke. Eliza in Higgins sta se začela poveljevat in se nista zavedala svoje nadutosti. Takrat je ta nedolžna stava iz začetka komedije prinesla tragičen konec, saj sta se razšla, skregala sta se dva človeka, ki sta se ljubila. Eliza se je v hitrem času iz revnega dekleta preoblikovala v damo. Nekaj časa ji je bilo to všeč, vendar se je kmalu zavedala, da je s preobrazbo med ljudmi bolj cenjena, kar ji je dalo misliti, kako podli so ljudje, ki zaničujejo revne in samo po sebi povzdignejo bogate in fine. Enako se je dogajalo z njenim očetom Alfredom. Kar naenkrat je postal bogat in pomemben. Ljudje so ga ravno tako kot Elizo začeli pozdravljati. Obogatel je po Higginsovi zaslugi, saj je on našel te domnevne bogate sorodnike. Na koncu komedije pa Alfred odide do njega in mu pove, da ni prav storil, ko jih je našel. Rekel mu je, da ga prej ni nihče poznal, bil je sam, sedaj pa ima petdeset sorodnikov.

V življenju sem slišala že za veliko takšnih primerov. Ljudje, ki so slavni, velikokrat povejo, kako so bili prej neopaženi, sedaj pa jih želijo vsi spoznati. Veliko ljudi želi

biti bogatih, uspešnih. Ne zavedajo se, kakšne so posledice. Tisti, ki jim je to uspelo, pa se jih. Če bogat obuboža, je to še hujše. Ljudem, ki jih leta niso obiskali sorodniki, prijatelji, se vse nenadoma spremeni, če obogatijo. Po mojem mnenju to zagotovo ne more biti dober občutek.

Srečko Kosovel je v svoji znani pesmi Kons 5 zapisal: »Gnoj je zlato in zlato je gnoj.« S tem je želel povedati, da tudi človek, ki je lepo oblečen in bogat, ne bo nikoli drugačen, če nima v srcu vsidranih osnovnih moralnih zakonov in jih ne spoštuje. Takega človeka denar ne spremeni, pa če se z obleko še tako potruži, zato pravi, da je v takem primeru zlato gnoj. V komediji je bil ta primer zelo dobro pokazan na Elizinem očetu Alfredu. Na začetku smo ga videli kot reveža, pijanca, ni imel za oblačila. Ko je obogatel, pa je imel vse, kar si je zaželel. In kljub temu, da je imel denar in se je lepo oblačil, je ostal pijanec, bednež. Denar ga ni spremenil in ostal je gnoj, kljub vsemu zlatu, ki ga je imel in si ga je lahko privoščil.

Anita Vidmar, 3. a

V ŠOLI ZA SPOMIN

Življenje ima nek pomen,
prav tako stvari v njem,
lahko so majhne ali velike
kot naša šola raznolike.

Na svetu stoji,
se v oblakih blešči,
tu je za nas,
v njej preživimo svoj čas.

Vsi ljudje, ki smo v njej,
imamo veliko idej,
radi jo okrasimo
in kaj zanimivega priredimo.

Za to šolo smo se odločili,
ker bi se radi naučili,
kako postati del otrok,
kako umiriti njihov jok.

Ko bomo mimo šole šli,
se bomo nasmehnili,
imeli lepe spomine,
naj misel na njo nikoli ne izgine.

Patricija Krštinc, 1. b

Saša Vegri:

JURE KVAK KVAK

NASTOPAJOČI:

Luka Kastrevc – Jure

Urška Jakobčič – Teta Otilija

Barbara Križman – zelenjava in jagode (lutke)

Alenka Mužar – zelenjava in smetana (lutke)

JURE: sedi za mizo in se poigrava z naramnicami ter na prste šteje do pet. Uuu, star sem že celih pet let in nosim najboljše kavbojke z najlepšimi naramnicami! Kako so mi všeč! Upam, da mi bo danes teta Otilija kaj dobrega skuhala za kosilo. Sicer ji večkrat nagajam ampak ona zamiži na eno oko in mi oprostí, ker je dobrega srca. Teta Otilija, zelo sem lačen, prosim pohiti s kosilom!

TETA OTILIJA: Že prihajam, Jure! Pride skozi vrata k Juretu. Na mizo mu položi krožnik z zelenjavno juho in kozarec vode. Poglej, kako lepo zgleda in kako lepo diši ta zelenjavna juha. Hitro jo pojej, da boš velik fant! Ampak pazi, da se ne opečeš, saj je še čisto vroča. Hodi okoli Jureta in ga gleda kako je juho. Ker mu ne gre najbolje pri jedi, ga spodbuja. Le jej Jure, le jej.

Jure pa namesto, da bi jedel, raje pije vodo iz kozarca.

JURE: Še vode, teta Otilija.

Otilija gre po vodo in mu prinese poln kozarec vode in poln vrč napolnjen z vodo.

JURE: poje žlico juhe in takoj popije kozarec vode. Še vode, teta Otilija!

TETA OTILIJA: *zaskrbljeno je gledala Jureta in mu dotakala vodo. Ampak Jure, saj boš postal še žaba, če se boš tako nalival z vodo. Raje jej juho, da boš zdrav in močen fant!*

V ozadju se pojavijo kosi zelenjave v obliki lutk, ki jih vodita Barbara in Alenka.

Odlomek iz predstave

Igrano in lutkovno predstavo za otroke Jure Kvak kvak smo podarili vsem otrokom v novomeških in belokranjskih vrtcih. S kombijem smo naredili turnejo, ki je ne bomo pozabili.

Skupina dijakov iz 3. a

MEDPREDMETNO POVEZOVANJE PRI PRIPRAVI IGRANIH PRAVLJIC ZA OTROKE

V šolskem letu 2012/13 smo **profesorji**, ki učimo strokovne module v 2. in 3. letniku, kjer morajo dijaki razmišljati ustvarjalno, delovali povezano. Naš skupni projekt so igrane pravljice, ki jih z dijaki, povezanimi v skupine po 3 ali 4, strokovno dodelano postavimo na oder.

Profesorji sledimo in pomagamo oblikovati svoj strokovni del vsaki skupini dijakov.

Dijaki pri JIZ izdelajo scenarij, ki vključuje predvideno glasbo, ples, igro in sceno; vse podrobno zapišejo. Njihova izvirna ideja je z našo pomočjo tudi strokovno dodelana. Pri pripravi in izvedbi glasbene spremljave pravljice posamezna skupina razmisli in pripravi glasbo (s piščalmi, ropotuljicami, pesmicami, kitaro ...) in za izvedbo prosi izbrane dijake za pomoč – z namenom, da bo glasba v pravljici živa in ne le predvajana z zgoščenk.

Medpredmetna povezava:

jezikovno izražanje otrok (JIZ) – Marija Nemanič

ustvarjalno izražanje: likovna dejavnost, lutke – Aleksandra Matjašič

ustvarjalno izražanje: glasbena dejavnost – Lorena Mihelač, Bojan Ristič, Gregor Zagorc, Benedikta Grahek

ustvarjalno izražanje: plesna dejavnost – Mojca Vraničar (samo 2. letnik in Jure kvak kvak)

igre za otroke – Natalija Kunič

V drugem letniku pravljico igrajo na odru dijaki sami – to pomeni, da si izdelajo kostume in preprosto sceno, v tretjem letniku si izdelajo lutke in sceno za lutke.

2. a

1. Grimm, Mama Greta
2. Grimm, Zlatolaska
3. Grimm, Zlata ptica
4. Grimm, Špicparkelj
5. Andersen, Leteči kovček
6. Angleška ljudska, Volk in trije prašički

2. b

1. Grimm, Rdeča kapica
2. Andersen, Grdi raček
3. Koroška ljudska, Mojca pokrajculja
4. Grimm, Janko in Metka
5. Grimm, Pepelka

PRAVLJICE V 3. LETNIKU:

3. a

1. Svetlana Makarovič, Sapramiška
2. Svetlana Makarovič, Sovica Oka
3. Ela Peroci, Hiša iz kock
3. Saša Pergar, Povodni mož v Krki
4. Saša Vegri, Jure kvak kvak
5. Ela Peroci, Moj dežnik je lahko balon
6. Ela Peroci, Muca Copatarka

3. b

1. Svetlana Makarovič, Pod medvedovim dežnikom
2. Trije prašički
3. Skrinjica

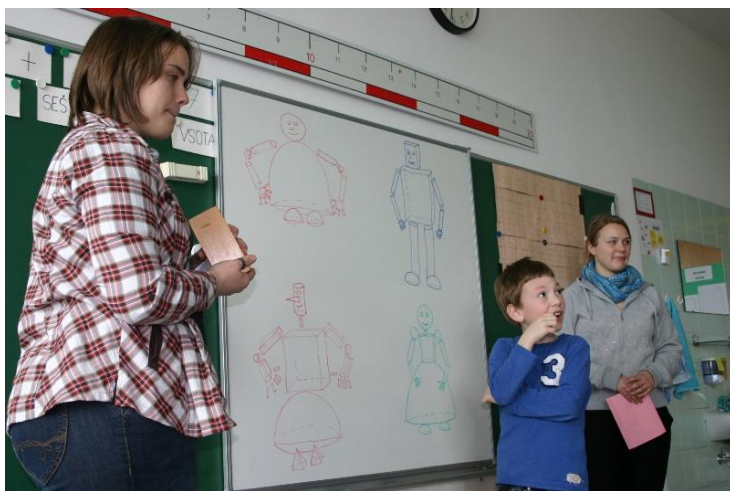

V PROJEKTU UČENJE UČENJA

V četrtek, 4. 4. 2013, po 3. šolski uri smo se jaz, Rok, Ana in Leja s profesorico Nemanič odpravili na Osnovno šolo Metlika. V letošnjem šolskem letu smo 2. a izbrani razred, ki sodeluje v t.i. projektu Učenje učenja in zato bolj podrobno spoznava ter uri različne strategije učenja. Pričakovani rezultat je dijakovo samostojno učenje. Z Rokom sva imela nalogo predstaviti in prebrati knjigo *Pepelkina poroka* 2. a razredu.

Sprva me je bilo kar malo strah ob misli, da bom stala pred otroki in jih usmerjala ob določeni snovi. A ko sem videla njihovo zanimanje za pogovor o *Pepelki*, sem se sprostila. Veliko so že vedeli, zato je vsak povedal kakšno stvar. Ko sva začela brati, so naju z zanimanjem pričeli poslušati in se ob smešnih pripetljajih začeli smejati. Po branju smo se pogovarjali še o zgodbi. Na marsikatero vprašanje so znali odgovoriti, vendar ne čisto točno, kot sva želela. Seveda sva jim dala prav, vendar sva zraven dodala še točen navedek.

Preden smo zaključili pogovor o pravljici, sem jim povedala še pregovor: "*Česar polno je srce, to usta govore.*" Zanimalo me je namreč, če vedo, kaj naj bi ta pregovor pomenil. Po pričakovanju ga niso razumeli, zato sem jim ga razložila. Vsekakor naj bi deloval vzgojno.

Za konec je Rok razdelil otroke v 4 skupine. Vsaka skupina je na plakatu dobila narisano osebo iz pravljice (Pepelka, Princ, Vreščavka, Stakljivka). Njihova naloga je bila napisati čim več pridevnikov za osebo in sestaviti stavke za književno oznako. Pri tem smo jim pomagali še dijaki. S tem smo zaključili našo uro slovenščine in se poslovili.

Sprva sem pričakovala, da bo težje nastopiti pred otroki kot pred svojim razredom. A bilo je ravno obratno. Pred otroki se bolj sprostiš in pozabiš na vse, zamisliš si, da si učitelj in poveš, kar si imel v načrtu. Ni mi žal, da smo vložili toliko truda in časa, da smo otrokom predstavili učenje učenja. S tem smo si pridobili le še več prakse in navsezadnje videli, kako je biti v vlogi učitelja. Všeč mi je ta poklic.

Patricija Lampič, 2. a

ZA BOLJ UČINKOVITO UČENJE

V vseh dobrih stvareh tega sveta je red. Torej moramo narediti red tudi pri učenju. Otrokom je potrebno uzavestiti nujnost urejenega in načrtovanega učenja in jih navaditi na sistematično pridobivanje znanja, in to nikakor ne smemo zamuditi v letih, ko je otrok najbolj dojemljiv in pripravljen na lastne podvige.

V dveh dneh raziskovalnega dela v vrtcu smo članice PT zadovoljno ugotavljale, da so predšolski otroci dojemljivi na vseh področjih kurikuluma in da obseg znanja, ki smo ga načrtovale, ustreza njihovi starosti. Pri vseh predmetih smo uporabile strategijo OPIS. Slovenska beseda opis pove že mnogo in njen pomen sovпада z dejavnostjo strategije OPIS. O – opazovanje, P – poimenovanje, I – iskanje lastnosti, S – sestavljanje.

Po vseh psiholoških dognanjih drži, da se mora otrok najprej učiti opazovati, kajti svet dojema na zelo konkreten način – oprijemljivost sveta. Po opazovanju otrok poimenuje – doda ime – opazovani stvari, nato razmišlja, kakšne je oblike, barve ... in na koncu sestavi nekaj povedi, o čemer je razmišljal.

Tudi dijakom ta strategija ni tuja, predvsem pri naravoslovnih predmetih, pri

slovenščini pa je opis eden od petih temeljnih ubeseditvenih postopkov. S tem načinom razmišljanja bi dijakom v učenje vnesli red. Želeli bi, da bi si vsak naš dijak odgovorno prizadeval za izgradnjo svoje prihodnosti prek resne osebne in študijske izobrazbe. Zavedal naj bi svoje lastne inteligence in močnih področij. Profesorji naj bi pri razlagah poskušali pristopati k dijakom z različnimi metodami in oblikami ter načini podajanja snovi, da bi posameznik zaznal splošno uporabnost teoretičnega znanja in pri lastnem učenju izhajal iz svoje pragmatike (uvidel bi smiselnost naučenega).

Ubili smo dve muhi na en mah; naši dijaki se zavedajo, da se je potrebno učiti s strategijo in privzgajati strategije učenja že vrtičkarjem. Evalvacija kaže, da so zadovoljni otroci (zaradi dobro načrtovane strategije in kvalitetnega gradiva), naši dijaki, vzgojiteljice, ki so to delo opazovale, in članice projektnega tima, ki smo dijake pripravile na pedagoško delo.

Članice projekta Učenje učenja

1.a

1.b

2.a

ODDELKI ŠOL. LETA 2012/13

2.b

3.a

3.b

4.a

4.b

Akademija ob 10-letnici programa predšolske vzgoje v Metliki

Ocena je, pa spet je ni.

za njo se brigajo vsi!

E-asistent zelo skrbi,

da vse zapiše in sledi!

Mi pa vsi želeli bi.

da jutri računalnik zbriše vse sledi,

šolsko leto in življenje se lahko še enkrat ponovi!

Urška: No, no, Tinček, nikar se ne veseli, to se zagotovo ne bo zgodilo.

Izsek iz komičnega prizora na akademiji

Ravnateljica je ob obletnici predstavila desetletno prizadevanje za razvoj naše šole na vseh področjih. Z direktorjem Štefanom Davidom sta se zahvalila posameznikom in ustanovam ter društvom, ki so nas vseh 10 let zvesto spremljali.

Ovrednotena preteklost izriše bogatejšo prihodnost

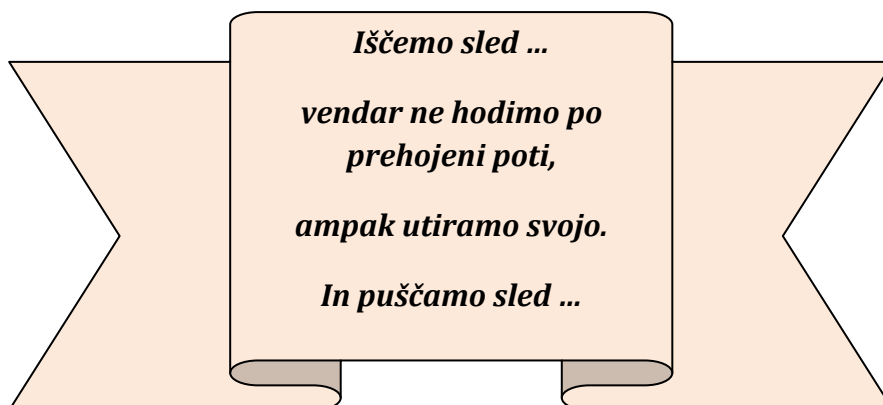
Srednja šola Metlika deluje kot organizacijska enota Šolskega centra Novo mesto od 24. julija 2003, ko je bil izdan sklep takratne Vlade RS. V šolskem letu 2002/2003 smo vpisali dva oddelka dijakov v štiriletni strokovni program predšolske vzgoje, ki smo ga po nekajletnih prizadevanjih le pognali v tek za boljšo prihodnost naših mladih na sončni strani Gorjancev. Od leta 1966 so se namreč dijaki v srednješolskih dveletnih in triletnih programih tekstilne usmeritve izšolali za različne šiviljske, pletilske in krojaške poklice, od leta 2003 pa za vzgojitelje predšolskih otrok. Vedno smo skrbeli za najboljšo kakovost vzgoje in izobraževanja, da bi starši uvideli prednosti in nam zaupali otroka, da ga pripravimo za bodoči poklic. V zadnjih desetih letih dijaki prihajajo iz Bele krajine, največ z Dolenjske in tudi z drugih pokrajin naše države, zato jih je več kot 95 % vozačev. Pouk poteka samo v dopoldanskem času in je prilagojen za bolj oddaljene, nekaj pa jih prebiva tudi v črnomaljskem dijaškem domu. Večji del pouka izvajamo v matični stavbi na Partizanskem trgu, del pa v prostorih Osnovne šole Metlika. Praktično se za vzgojitelja usposablja v Otroškem vrtcu Metlika, sicer pa se z vzgojiteljevim delom spoznava tudi v drugih vrtcih po Beli krajini, Dolenjski in še dlje, od koder namreč dijaki prihajajo.

Od šolskega leta 2008/2009 smo uvajali prenovljen program predšolske vzgoje, ki vključuje predvsem nov predmetnik in prenovljene kataloge znanja za posamezne predmete in strokovne module. V bistvu je s prenovljenim programom najbolj izrazita pridobitev dijakovo temeljno ozaveščanje in postopno spoznavanje z bodočim poklicem preko določenih zelo strokovnih vsebin pri strokovnih modulih in možnost izbire novih vsebin iz odprtega kurikulumu z namenom, da si lahko šola sama izbere »dobra semena«, ki jih previdno poseje v bolj in manj rodovitne njive. Vzgojitelj predšolskih otrok je eden najlepših poklicev, če ga mlad človek opravlja z veliko mero srčnosti in odgovornosti do človeštva. Če se še malo potruji, je uspeh zagotovljen.

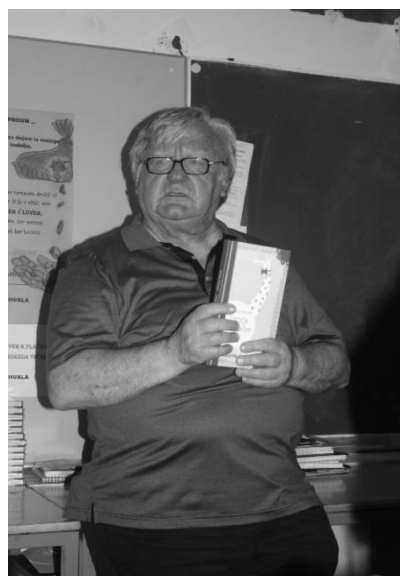
Naša srednja šola je vedno sledila utripu življenja mladih in si s srcem prizadevala tako za njihovo dobro izobrazbo kot za ugodno klimo, kjer se dijaki lahko izkažejo na močnih področjih in se lahko izbrusijo v biser s svojim talentom. S tem namenom smo jih profesorji vedno zbirali ob obveznih in dopolnilnih dejavnostih. V zadnjih letih smo se v projektu Comenius povezali z Latvijo in tako še vedno izvajamo izmenjavo dijakov. V projektu Učenje učenja smo uvedli inovacijo, in sicer nov način učenja za otroke v predbralnem in predpisalnem obdobju. Veseli smo vseh zlatih in srebrnih Cankarjevih priznanj, dosežkov na tekmovanjih iz znanja diabetesa, astronomije, sodelovanja pri angleški bralni znački, naravoslovnih projektih, fizikalnih in matematičnih tekmovanjih, pristnega sodelovanja pri pisanju internega glasila Cicinovičk, vseh zlatih in izrednih nagrad na likovnih, raziskovalnih in fotografskih natečajih (Evropa v šoli), pokalov s športnih tekmovanj, predvsem pa cvetimo in zorimo s svojim podmladkom na naših zaključnih prireditvah, ki so bile vseh deset let spektakularno predstavljene javnosti, zadnjih šest let pa celo kot akademije, vključene v našo metliško Vinsko vigred

Ob dejstvu, da majhna srednja šola zahteva večjo skrb za svojo ohranitev in sorazmeren razvoj v primerjavi z večjimi šolami ter veliko več pozornosti ob izvajanju vseh dejavnosti, na drugi strani izrazito kaže svoje prednosti – predvsem za naše dijake, ki se med seboj dobro poznajo in z učiteljskim zborom ter ostalim kolektivom tvorijo eno veliko prijazno družino. Po prehojeni poti sodeč verjamemo, da smo obrnjeni v pravo smer, zato je vse, kar moramo storiti, da hodimo naprej.

TONE PARTLJIČ MED NAMI

V sredo, 15. maja 2013, ob 11. uri je bilo zaključno srečanje letošnjega bralnega kluba.

Na obisk smo povabili g. Toneta Partljiča, slovenskega pisatelja, dramatika in politika.

***OB 10. OBLETNICI
BRALNEGA KLUBA
SREDNJE ŠOLE
METLIKA***

»Pazite, da ne boste vzele za moža takega, ki ni obiskoval bralnega kluba v srednji šoli!« je dijakinje

podučil Tone Partljič, slovenski komik, dramatik, pisatelj, publicist ...

Desetletnica je lepa obletnica in hkrati tako kratka doba, da se v sami evforiji navdušujočega dela kar spozabiš šteti leta. Če je delo opravljeno z velikim smislom in iskrenim dobrim namenom, dejavnost tudi zacvete in obenem okrepi korenine. Tako so mladi poganjki močnejši in številnejši, kakor se je pokazalo na Srednji šoli Metlika, kjer je letos prejelo priznanja s knjižnimi nagradami kar 51 bralcev. Predsednica Društva prijateljev mladine Vladka Škof nas je pred 10 leti povabila k sodelovanju in vsako leto pri Društvu Bralna značka Slovenije poskrbi za priznanja in knjižne nagrade. Ob zaključku šolskega leta smo vseh 10 let na šolo povabili besedne umetnike, ki so puščali na mladih lepe misli, zanimiva doživetja in globoka spoznanja. Letos smo bralnemu klubu dodali nov izziv, in sicer smo enkrat mesečno hodili v Dom počitka Metlika in z varovanci ter go. Vlasto Petraš brali odlomke, se o njih pogovarjali ter spoznavali, da smo vsi samo otroci tega časa.

Našim bodočim vzgojiteljem želimo nevsiljivo in zagotovo uzavestiti ter utrditi vzorec vseživljenjskega učenja, brez katerega je v življenju vsak človek revež. Tako se je naš letošnji gost - pisatelj, dramatik, komik, publicist in bivši poslanec Tone Partljič – pošalil pred dekleti: »Pazite, da ne boste vzele za moža takega, ki ni obiskoval bralnega

kluba v srednji šoli!« Vsekakor bi bila potem izbira majhna, saj so iz Ljubljane sporočili, da smo ena redkih srednjih šol z bralnim klubom. Sicer pa je poti do Modrosti dovolj in so še druge, po katerih bi morali popeljati zagrenjene ljudi našega naroda, da bi zaživel, kakor si želi g. Tone Partljič.

Mentorica Marija Nemanič, prof.

»VSI SMO SAMO OTROCI TEGA ČASA...«

ZAKLJUČNO SREČANJE DEBATNEGA KLUBA SREDNJE ŠOLE METLIKA

V torek, 28. maja 2013, smo s profesorico Marijo Nemanič še zadnjič v tem šolskem letu obiskali naše prijatelje v Domu starejših občanov v Metliki. Vsak prvi torek v mesecu oziroma po dogovoru smo od oktobra pripravljali pogovore na različne odlomke iz književnih besedil in odpirali zanimive debate. Starejši so imeli veliko povedati o svoji mladosti, šolskih letih, o partizanih in povojnem času, o delu na kmetiji in odnosih med starši in otroki nekoč in danes ... tem in dodatnih motivov za debato nikoli ni zmanjkalo in prav vsakič smo ugotavljali, kako hitro mineta 2 šolski uri, čeprav v srednji šoli dijaki ne poznamo take prakse.

V našem klubu se je zvrstilo veliko število dijakov, od prvega do četrtega letnika. Vsi so se odločili sodelovati iz svojega notranjega vzgiba in po vsej verjetnosti iz občutka sočutja do ljudi, ki tudi v tem obdobju potrebujejo družbo. Po vseh naših srečanjih sodeč, smo bili njihova dobra družba, saj smo kar dvakrat v tem šolskem letu skupaj prepevali in plesali. Prijazna ga. Vlasta Petraš, ki nas je vedno prisrčno sprejela, je izrazila željo, da naša srečanja nadaljujemo še v naslednjem šolskem letu. Vsi smo se odločili, da bomo povabili, kajti veliko je naših prijateljev, ki bi radi sodelovali. Čeprav je naš klub že nekaj časa, in da potrebujemo o

Oprostite, ampak današnji svet je sebičen

KULTURNI DAN, ČETRTEK, 20. 6. 2013

Poročilo o praznovanju dneva državnosti

Bližal se je praznik naše države Slovenije in v razredu smo s profesorico razmišljali, kako bi na koncu šolskega leta praznovali tudi mi, dijaki Srednje šole Metlika. Nihče ni najbolj zainteresiran, vsi naenkrat glave zarijejo v klop in čakajo, koga bo profesorica poklicala. Velja za zelo avtoritativno in ne moreš ji reči ne, če te poprosi. Tokrat ne »pocuka« nikogar. Pouk se izteka, moči pojenjajo, vročina se zajeda v steno razreda in počasi 'kisa' moje možgane. A se ne dam: »Jaz pa bom nekaj naredil!«

Ideja je padla. Z Luko sva se odločila sodelovati. Ker je veliko pravljič že dramatiziranih, bi bilo škoda, če le-teh ne bi videli vsi dijaki. Torej, potrebovala sva le vezno besedo, ki nama jo je napisala prof. Nemaničeva. Za jedrni del praznovanja smo poprosili skupine dijakov iz drugega letnika, ki so v razredu že zaigrali vsak svojo pravljico in navdušili profesorje, ki so ocenjevali te

nastope medpredmetno. Potrebno je bilo razporediti predstave skozi celo dopoldne in jih primerno povezati. Ker smo želeli, da bi se igralci na odru počutili boljše in

bolj igralsko, smo povabili otroke iz prve triade osnovne šole, ki smo jih posedli v prve štiri vrste v dvorano našega kulturnega doma. Sinergija igralcev in gledalcev je bila odlična. Midva, ki sva napovedovala pravljice in vzpodbujala domoljubne in narodopisne misli, sva uživala, kajti otroci so sodelovali in se primerno odzivali. Prepevali smo slovenske ljudske pesmi, plesali otroške ljudske pleske, izbirali okusne slovenske narodne jedi in se sprehajali mimo najlepših destinacij in znamenitosti naše dežele.

Vsekakor – dosegli smo svoj namen. Kulturno dopoldne smo strnili z žalostno pravljico Deklica z vžigalicami in se od otrok poslovili z željo, da med počitnicami opravijo vsak dan kakšno dobro delo svojim najbližjim, da ne bi v naši sredi kdo svoje življenje končal tako žalostno kot deklica iz pravljice. Včasih je treba ljudem, tudi mladim, kdaj s čim »zatežiti«. Me zanima, če bo kdo od poslušalcev opravil vsaj kakšno dobro delo za drugega ali bodo vsi skrbeli samo za »svojo rit«!!! Oprostite izrazu, ampak današnji svet je ...

Žan Bogve, 3. b

Dan odprih vrat
Otroškega vrtca Metlika,
2013

Obiskal sem evropsko prestolnico

Prijetno sem bil presenečen, ko so mi v šoli povedali, da me je Društvo prijateljev mladine Metlika predlagalo za potovanje v Bruselj z Zvezo prijateljev mladine Ljubljana Moste, ki ga je organiziralo za mlade iz vse Slovenije.

Zbrali smo se v Ljubljani, kjer sem spoznal nove prijatelje in spremljevalce. Kmalu za tem je prišel avtobus, z njim pa mladoletniki s Štajerske in vodič Saša, ki je bil ves čas nasmejan in in nam je poleg zanimivih podatkov o lokalnih znamenitostih podaril marsikatero šalo. Nato smo se kar nekaj časa poslavljali od staršev, ki so nam to potovanje še kako privoščili.

Ko smo prišli v sosednjo Avstrijo, je bil že večer, vendar si še vedno lahko opazil obris Kamniško-Savinjskih Alp. Kmalu smo vsi zaspali. Čeprav ni bilo zelo udobno, smo imeli vseeno dobre misli. Ponoči smo prepotovali Avstrijo, zbudili pa smo se na meji med Nemčijo in Nizozemsko, kjer smo imeli manjši postanek.

Po prestopu meje smo se ustavili v nizozemskem mestu Maastricht. Mesto je zelo znano po svoji zgodovini, ustvarjalnosti, znanih osebah, od Slovenije pa se razlikuje po zgradbah, zakonih in v gospodarstvu. Ker Nizozemska ni tako velika država, smo se kmalu odpravili proti Belgiji, vmes smo opazovali gradnjo hiš, ki ne presegajo več kot šest nadstropij in ulic, ki so zelo urejene in pokrite s kamnom in ne z asfaltom. Njihove hiše so skromne, pa naj bo ta od »šefa banke« ali pa od njegovega zaposlenega na blagajni.

V Belgiji je bilo zelo podobno, samo da ljudje vlagajo denar bolj v luksuzne avte in ne v kolesa, kot to delajo na Nizozemskem. Prva znamenitost v Belgiji je bil Atomium, gromozanska podoba atoma jekla, ki leži pred Brusljem. Ko pa smo prišli v središčni del mesta, je bil ta vse bolj luksuzen, nabit s trgovinami, ljudmi, lepo okrašen in tudi temu primerno drag. Nato smo se napotili v sobe hotela La Legende, v katerem smo prenočili dve noči. Kmalu za tem nas je vodič popeljal po znamenitih ulicah v bližini hotela. Te ulice so bile nabite z ljudmi in trgovinami, ki so bile polne čokolad in vafljev, ki so značilni za Belgijo; seveda sem se jih najedel, vendar jih bi še. Ogledali smo si znamenitosti, kot so deček, ki "lula", cehovski trg, najdražja in zelo stara kavarna ter kip deklice. Nato smo imeli malo prostega časa, pa sem šel z novimi prijatelji po kilometrski ulici, polni trgovin.

Po dobrem spancu smo imeli zajtrk in nato čas, da se pripravimo za lovom po večjih znamenitostih. Prvo smo si ogledali evropski parlament, ki je kar precej večji od slovenskega. Preden smo prišli do mag. Tanje Fajon, ki je slovenska parlamentarka, smo morali skozi zelo strogo varnost, šele nato smo se posedli v sejno sobo. Pogovarjali smo se o namenu evropskega parlamenta, kaj delajo, zakaj to delajo, kakšni so cilji itd. Poučila nas je marsičesa, o čemer nas mediji ne bi. Nato smo imeli kosilo v samem parlamentu, čeprav je to bila samo menza. Ko smo odšli, smo si ogledali ambasade, kraljevo palačo in Waterloo, ki je umetno narejen hrib, na njem pa je kip leva, ki naj bi predstavljal spomenik zadnjega boja z Napoleonom, ki je bil takrat drugič poražen. Nato smo si pogledali tudi dva filma o samemu boju ter 3D panoramo. Ko smo se vrnili pred hotel, smo imeli prosti čas za nakup čokolad, spominkov in druženje s prijatelji, kmalu za tem smo nekateri naredili še nočni sprehod po okolici, čeprav se pri njih začne noč šele ob 22.30, nato smo šli utrujeni spat. Zjutraj smo imeli pred odhodom še zajtrk. Poslovil sem se od Bruslja in nato še od prijateljev.

Zahvaljujem se vam vsem, ki ste mi omogočili nepozabno in edinstveno potovanje v Bruselj, s katerega sem se vrnil poln lepih dogodivščin in spominov, ki jih ne bom pozabil.

Še enkrat se zahvaljujem vsem in priporočam, da tudi sami obiščete Bruselj.

Florjan Metelko, dijak 4. a

Podelitev
maturitetnih
spričeval poklicne
mature, 2013

ŠOLSKO GLASILO

CICINOVICKE

JUNIJ 2013

Izdajatelj ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO, SREDNJA ŠOLA METLIKA

**Uredniški odbor: ravnateljica BRANKA KLARIĆ, NATAŠA KOLBEZEN,
ALEKSANDRA MATJAŠIČ, MARIJA NEMANIČ**

UREDNIKA MARIJA NEMANIČ

Računalniško obdelala, dodala fotografije NATAŠA KOLBEZEN

Naslovnico oblikovala ALEKSANDRA MATJAŠIČ

Fotografije iz šolskega arhiva